

... [Geert-Jørgensen.]

kan selvfølgelig oprette en saadan Stilling, men at det skulde hjælpe noget, tror jeg ikke paa, og i alt Fald glæder vi os ikke til Statsindgreb i Borgernes Frihed, saa at Borgernes frie Næring bliver endnu mere begrænset. Saa faar vi blot et Stykke Stats-socialisme mere og derved endnu mere Ulykke.

Det er nemlig et Kendemærke ved den hidtil førte Politik, at først skaber Politikken vor Ulykke, og naar Ulykken saa er stor, skal man bøde paa den, og saa gør man den bare endnu større. Man bærer sig ad som den Læge, der giver for store Morfinindsprøjtninger: han dæmper Smerterne, men han dræber Patienten. Her staar vi ved de Forsøg paa Morfinindsprøjtninger, som de 4 Regeringspartier gør med deres . . . (*Elmqvist: 4?*) Ja, der er vel 4 store Regeringspartier her i Rigsdagen. Det er jo naturligt, at Retsforbundet ogsaa udtrykker sin Stilling til disse Forslag, efter den Fremgangsmaade, man i det hele taget har brugt ved Behandlingen af disse, idet man uden nogen som helst Førstebehandling har ladet disse Forslag gaa i Udvalg. Da Retsforbundet ikke har nogen Repræsentant i Udvalget, har vi ikke haft Lejlighed til at give vor Stilling Udtryk, hvad dog vore Vælgere ude i Landet har Krav paa. Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde saa inderlig Ret, naar han udtalte sin Betænkelighed ved at sende Kriselovene i Udvalg uden denne Førstebehandling, ogsaa af Hensyn til mit Parti, som ogsaa ikke er repræsenteret i Udvalget, og jeg griber Lejligheden til at takke det ærede Medlem Hr. Korsgaard for det Frisind og den Retfærdighedssans, der ligger bagved denne Udtalelse.

Jeg skal ikke gennemgaa Forslagene for det høje Ting, det er ganske overflødig atter at gengive Indholdet af Regeringens Forslag, for det er alle bekendt ikke blot her i Tinget, men ogsaa alle interesserede udenfor dette Ting. Jeg skal blot sige, at man her tilbyder 30 Mill. Kr. til de kriseramte Bønder. Paa et Møde i Kolt ved Aarhus, hvor jeg selv var til Stede, stod den højt-ærede Statsminister og sagde: Jeg staar her med 30 Mill. Kr. i min Haand — og saa rakte han Haanden ud — til de kriseramte Landmænd, og, tilføjede han saa, hvis man ikke vil have dem, saa maa det vel være, fordi man ikke har Brug for dem.

Jeg saa efter i Statsministerens Haand, om der virkelig laa 30 Mill. Kr., men de var der ikke! Men vi Retsforbundsfolk stiller først det Spørgsmaal: Hvorfra kommer de 30 Mill. Kr.? Det er ganske givet, det er ogsaa

udtrykkeligt sagt i Forslaget, at de kommer fra alle dem, der har Skatteindtægter paa over 5 000 Kr., og fra alle dem, der har Formue. Nu er det vel for Resten alle i dette høje Ting bekendt, at Forslaget i Dag er ændret ved det trekantede Forlig, vi alle ved sluttes mellem Regeringspartierne og de Konservative.

Vi Retsforbundsfolk spørger: Hvorfra faar en Regering disse 30 Mill. Kr.? og vi svarer: de kan jo kun komme frem paa en ganske bestemt Maade, nemlig fra de danske Statsborgere og navnlig fra Skatteyderne, nemlig fra dem, der betaler Skat af en Indtægt paa mere end 5 000 Kr., og alle dem med Formue.

Nu ser dette jo saa uhyre bestikkende ud, det ser ud, som om det er de rige, der kommer til at betale til de fattige. Det er jo for øvrigt et Princip, der i det hele taget ligger for Socialdemokraterne, at tage fra de rige, som det hedder, og give til de fattige; og i dette Tilfælde er det altsaa Landbrugerne, der er de fattige, og dem, der har en Indtægt paa over 5 000 Kr., og som har Formue, der er de rige — og saa tager vi fra de rige og giver til de fattige.

Men i Kraft af den Egenskab, som al Skattelovgivning har i dette Land, ved vi alle sammen godt, at alle Skatter overvælttes, det vil sige: de væltes fra den ene til den anden, fra Fabrikanten til Grossisten, fra Grossisten til Detaillisten og fra Detaillisten til Forbrugerne, og saaledes forvandles alle Skatter i dette Land til en Forbrugerskat. Men da Bønderne og Arbejderne nu en Gang er de fleste i dette Land, og da 80 pCt. af det danske Folk har under 4 000 Kr. i Indtægt om Aaret, vil det blot sige, at denne Skat væltes over paa Bønderne og Arbejderne, og at Bønderne og Arbejderne kommer til at betale de Penge, de selv skal have. Det er ogsaa ved at gaa op for de danske Bønder — og det glæder jeg mig over —, at det i Virkeligheden er dem, der betaler største Parten af Danmarks Skatter.

Naar Randers-Bevægelsen holder Mødeovre i min Egn, altsaa i Jylland, bruger de en Fortælling om Sorteper — jeg ved saamænd ikke, hvem der først har skabt denne Fortælling, men den er gaaet igen flere Gange og er ret betegnende. Man forestiller sig, at man spiller Sorteper, og Sorteper gaar fra den ene Haand til den anden, og til sidst er der en, der kommer til at sidde med Sorteper og ikke kan komme af med den igen. Og saa siger de jydsk Bønder: det er os, der sidder med Sorteper, Sorteper er Skatterne, der gaar fra